

POWIARA (2) *sb f*

powiara (2), [**powiera**].

o oraz *oba* a *jasne*; powiera z *tekstu nie oznaczającego pochyleń*.

sg *N* powiara (2). ◇ [*pl D* *powier(a)m.*]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

Nieprawdziwa wiara, zabobonne wierzenia; superstitio Mącz, Cn; ficta a. scrupea religio Cn (2) : Superstitio, Fálźziwa boża chwała y służbá/ powiárá czechowie zową. Mącz 419d; [Powiárá/ Superstitio. Volck Sss4v].

Szereg: »bałwochwalstwo albo ([i]) powiara« (1): Fusa per gentes superstitio, Yęło fie ludzi Bálwochwalstwo/ álbo powiárá/ yáko też niektorzi wykłádáyą. Mącz 139c; [A da-li im Pan Bóg płód, musi ji antykrystowi, a nie Panu Krystowi ofiarować, bałwochwalstwu i rozlicznym powieram oddać. AktaSynod I 101].

Synonim: bałwochwalstwo.

KW